

"Ik ben weer kind hier"

Ingrid Dubendorffer, geboren in 1963 op het middellandplein,
over haar gevoel tijdens haar bezoek aan haar geboortehuis.

Ingrid en haar zussen Carola en Corinne,
toen en nu op het Middellandplein

ROTTERDAM Het was een bijzonder weerzien voor Ingrid en haar zussen Carola en Corinne, toen zij onlangs voor het eerst in bijna 50 jaar weer voet zetten in hun geboortehuis op het middellandplein in Rotterdam.

Ingrid leeft heel erg mee met de renovatie op het Middellandplein. Jansen Huybregts renoveert in opdracht van Woonstad Rotterdam dit complex. Tijdens de rondleiding waren ze tot tranen geroerd en vertelden van alles over het plein.

Een gezellig, knus en heerlijk huis

Het gezin Dubendorffer, bestaande uit vader Aad, moeder Mieke en hun drie dochters, woonde vanaf 1957 op het Middellandplein. Carola werd er geboren in 1959, Ingrid in 1963, en Corinne in 1965. Tot 1975 groeiden de drie zussen op in wat zij zelf omschrijven als "een knus en heerlijk huis".

"We sliepen met zijn drieën in de kleine slaapkamer, mijn zussen in een stapelbed en ik in een bed ernaast. Dat was altijd erg gezellig." herinnert Ingrid zich. "De eetkamer was een speelparadijs. Daar mochten we eindeloos spelen, urenlang."

Hoewel Ingrid normaal niet zomaar een open trap op loopt, liep ze zonder problemen rond op de bouwplaats. Ingrid: "Het is zo vertrouwd, ik ben weer een kind hier."

Tastbare geschiedenis

"Op zolder konden we heerlijk spelen, zeker zomers. Daar was ook het 'platje', een dakterras waar we graag zaten. We verstopten briefjes met onze namen en de datum tussen de kiezelstenen. Het idee dat iemand die ooit zou vinden, was magisch."

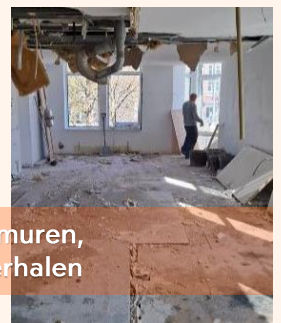

Op het 'platje', een dakterras waar ze graag zaten

Hoewel de vaklieden van Jansen Huybregts geen briefjes meer hebben gevonden, hebben ze wel behang gevonden, die nog is geplakt door haar ouders. Ingrid is ontroerd door het idee dat haar ouders dat hebben geplakt: "Tastbare geschiedenis"

Dezelfde muren,
nieuwe verhalen

Een buurt waar de deuren openstaan

Ingrid beschrijft een tijd waarin alles vertrouwd aanvoelde. "Niets hoefde op slot. Je liep vanuit de kamers over de gang naar de wc, naar de keuken, of naar de trap." In het huis woonde ook een ander stel op de tweede verdieping: meneer en mevrouw Van Oirschot, die de meisjes liefkozend 'opa en oma boven' noemden.

Buiten spelen op het drukke plein deden ze ook. "Het was een druk plein met trams en een benzinestation. We fietsten rondom de krantenkiosk, tot aan de Shell pomp."

Een oude liefde, een nieuw begin

Dat Ingrid een sterke band heeft met het Middellandplein is duidelijk. Maar het verhaal wordt nog mooier. 5 jaar geleden vond ze via een platform haar jeugdliefde Huib van het Middellandplein. Appen werd bellen en van afspreken kwam haar huidige liefde uit voort.

"Het plein is gewoon zo belangrijk voor mij, het is prachtig om te zien dat het nog steeds dezelfde uitstraling heeft."

Koffie naar de wijnwinkel brengen

Tijdens de renovatie vond Jansen Huybregts een sticker van Frans Crouwel op een pilaar. Ingrid wist hier meer over: "Onder het huis zat de wijnwinkel van meneer Crouwel. We moesten overdag stil zijn vanwege de klanten. Maar op vrijdagavond mocht ik altijd een dienblad met koffie naar hem brengen."

Met open armen ontvangen

Ingrid vertelt vol lof over hoe ze werd ontvangen: "met open armen werd ik ontvangen door het team van Jansen Huybregts. Alle vaklieden waren geïnteresseerd in de verhalen. Ik voelde me net een schooljuffrouw tijdens het vertellen.

Voor Ingrid was het bezoek een feest van herkenning: "Ik zou nog uren kunnen vertellen over mijn jeugd in dit heerlijke huis. Wat bijzonder om er na al die jaren weer te zijn. Het voelde echt als thuiskomen."

